

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гріхат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: уряд Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в Адміністрації „Газети Львівської“ і в п. к. Староствах на провінції:

на цілий рік зр. 2.40
на пів року зр. 1.20
на чверть року „ — 60
місячно . . . „ — 20
Поодиноке число 1 кр.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40
на пів року зр. 2.70
на чверть року зр. 1.35
місячно . . . „ — 45
Поодиноке число 3 кр.

Справи соймові.

На нинішнім засіданні мають бути представлені Соймові два правительственні проекти законів, зміняючих постанови містачі ся в законі з 2 мая 1893 р.: „О основуваню шкіл народних і обовязку ходження до них, та о місцевих і окружних надзорах для шкіл народних“. Проект правительства о основуваню і удержуваню шкіл народних та ходженю до них реформує закон в слідуючих напрямках.

1) Наші школи народні (з виїмкою небагатьох шкіл виділових) мають характер елементарний і не доставляють ані школам фаховим, ані практичним званням відповідно підготовленої молодіжї. Краєва Рада шкільна, що правда старала ся тому браку зарадити через засновуванє многих шкіл пяти-і шести-класових і наданє їм у висших класах напряму торговельно-промислового, але школи ті не можуть заступити школи виділової, котра у всіх іншаступнях монархії розвинула ся і стаєть підставу виобразуваня класи ремісничої мовити підставу виобразуваня класи купецкої. Проект закона заповняє отже ту дімаючу люку нашого шкільництва народного і після бажаня Сойму заводить обовязково і школи виділові мужескі і жєньскі в 32 найбільших містах нашого краю. Школи ті мають бути три-класові, а обовязок ходження до них щоденну науку в тих містах розширяє проєкт з 6 на 7 літ. Ті обовязкові школи виділові будуть заведені вже в початком шкільного року 1895 6.

2) Трилітня обовязуюча наука, заведена законом з 1885 р. в нашім краю не відповідає доси своїй задачі. Доповняючі курси сполучені

з народними школами мають занадто загальний характер і не дають молодіжї занятій вже в практичнім званю того, чого она потребує. Інші курси доповняючі, уряджені окремо, мають матеріал учеників занадто різнородний, не мають часто фахових учителів, жалують ся на несправильну фреквенцію і не сповняють також своїй задачі у відповідній мірі. Проект закона, предложений тепер, управильнює цілу науку доповняючу при школах народних, забезпечує їй фахових учителів і надає їй практичний напрям. Робить то насамперед тим, що ділить науку доповняючу на рілну і промислово-торговельну, а сю послідну всюди, де будуть до того услівя, каже ділити на торговельну і промислову окремо, а крім того наказує спеціалізувати науку промислову на поодинокі відділи. Відтак заводить в тій науці точні категорії зависимі від підготовленя учеників, чого дотеперішня наука не уважала, а маючи в одній класі матеріал учеників занадто різнородний не осягала результатів. Для того для молодіжї, котра укінчила школи пяти- або шести-класові і виділові, будуть уряджені, о скілько то дасть ся, курси науки доповняючої окремо від молодіжї, котра скінчила школи менше-класові, а окремо знову буде уряджена наука для молодіжї, котра не відповіла обовязкови щоденної науки, а з причини свого віку і занятя не може вже бути потягнена до тої науки. Після проєкту будуть курси доповняючі мати однаково підготовлену молодіж, отже будуть могли держати ся точно приписаного пляну, а уровень науки дасть ся в них по правді підвести і удержати.

3) Неправильність фреквенції творить доси велику перешкоду в розвою наших шкіл іменно же сільських і позбавляє науку дійсно-

го успіху. Проект закона зараджує тому на самперед через то, що обовязок розпочинаня науки шкільної пересуває на укінчений семей рік життя (доси був шестий рік життя), отже усуває зі школи нерозвинені діти, котрі для того не можуть правильно до них ходити. Відтак же складає проєкт закона виконуване при мусу шкільного у відповіднійшї руки, бо в руки окружної Ради шкільної.

4) Сповняючи резолюцію ухвалену Соймом минушої сесії дає проєкт можливість заложєня висших заведєнь наукових для дівчат по більших містах. Не будуть то класичні гімназії, але школа, котра їх в тім напрямі виобразує. Висша школа виділова, обіймаючи шестолітній курс науки для дівчат, котрі скінчили чотиролітню науку початкову, має відповісти потребі інтелігенції міської там, де покаже ся дійсно та потреба, і знайде свій вираз у жертвах грошевих. Сурагатом такої школи сьуть вже нині курси додаткові, існуючі при декотрих школах виділових, одно- або дворічні. Межи ними а чотирма класами школи виділової не було однакож відповідної звязи, а плян науковий не представляв цілости, котру творить теперішний проєкт.

Перегляд політичний.

Вчера відкрито торжественно, як звичайно, сойми краєві в Цельовацу, Зальцбурзі, Чернівцях і Інсбруку. Тирольских послів почитав в імени намістника бувшого на похоронї короля Неаполю в Арко, радник двору Гебен-

— Томку, мені не до сміху тепер. Ти, як відходив, закляв мені, щоби я очи виплакала. Памятаєш? Ой плакала-ж я за тобою, й плакала.... Не знала я перше, що не жити мені на світі без тебе.... Томку, ти може мені не увіриш.... але, еслиб ти нині був вьяв иншу до танцю, то я би вже тепер не жила!

— Розалька, Розалька — міг я лише повтаряти.

Тулила ся до мене і дрожала, немов гляділа на моїх грудях захисту перед чимсь страшним, що грозило з посеред птьми, з посеред тайної тишини зимової ночі.

Я обсирав поцілуями єї уста, лице, очи.... Я був щасливий, безконечно щасливий.

— Розалька, ти любиш мене, справді любиш?

— Люблю, люблю мій золотий. Я все тебе любила, але дурна сама не зпала.

— Як скінчить ся війна, верну до села, до тебе.... Будеш ждати на мене?

— Буду ждати, бо не жити мені без тебе. Нікого не хочу, лише тебе. Але ти не їдь нині мій золотий. Лиши ся хоч на ніч в селі. Ходи зі мною до вітця, до дому.

— Мушу їхати. Треба.

— Треба.... Але вертай, вертай скоро!

— Верну зараз по війні.... Скорше не можна.

Ще один поцілуй, послідний; всідаю знов на коня і жену греблею против встаючої метелиці. Оглядаю ся поза себе, моя любка ще ма-

Дві любки.

Згадка з австрійско-пруської війни.

(Конець).

Шляхта саджав мене за стіл. Відповідаю, як можу на питаєня, а они кормлять мене і напувають чим можуть найліпшим Я й напив ся і наїв ся а они заедно хотіли би говорити. Але час не стоїть, я не міг довго попасати.

— Спасибі вам, панове братя, за почастунок і за добре слово, але надходить моя година. Хочу ще потанцювати трохи, а відтак в дорогу.

Я відпоясав шаблю, кинув білий гріш мушкетера, подаваюючи острогама, іду просити до танцю. Спершу хотів я взяти котру будь дівчину, а на Розальку й не поглянути, однак поглянув. Стояла заедно неподвижно, оперта о стіну, в тіни. Моє завзяте якось уступило, я підійшов до неї і взяв єї за руку.

Стаємо в першу пару, за нами ідуть другі. Музыка втяла, стали нарисати скрипки, розгудів ся бас, а клярнет приговорював, аж тут ситко як не загремить — навіть сам префект підскакує на місці і киває до такту лисиною.

Веду танець з замашистою міною і великим завзятем, зі мною їде легка і звинна Ро-

залька, а за нами біжать другі пари та притуплюють аж коршма дрожит, аж шибї звенять. Розалька прибрана, як все: при корсеті різноцвітні стижки, а на шії шнури коралів, але не сміє ся, як давніше, танцює сумна з очима спущеними в землю.

— Що тобі нині, Розалька! — спитав я. Піднесла на мене очи і аж тоді побачив я, що з лица зник єї давний румянець, а в очах блистїли сльози. Від сеї хвилі чув я з цілої музики лише плач скрипки, бо й у мні щось плакало.

— Слухай, Розалька, шепнув я, зажду на тебе перед Яворівською греблею. Приїдеш?

— Приїду, — відповіла, не підносячи очий.

Перериваю танець, пращю ся з громадою і всідаю на коня. Гальопом перелетів я улицями села. Всюди пусто і темно, лише пси уїдають з запертих дворів. За хвилику стаю під рядом верб, як раз тут, де починає ся гребля. Привязую коня до дерева і жду.

Незабаром бачу на білій дорозі жіночу стать.

Розалька прибігає така задихана, що з початку не може й слова промовити. Прибігла просто з коршми, як стояла, лише накиннула на голову велику вовняну хустку.

Беру єї лагідно за руки і притягаю до себе так близько, що чую сильне фильованє єї грудий.

— Розалька, не смій ся нині з мене.

штрайт і предложив проект закону зі зміною закону о краввій обороні.

Про ревізії, які відбувалися в Празі і околиці під час свят, доносять тепер, що поліція впала на слід двох товариств анархістичних. Арештовано проводира робітників Габера і редактора чеської газети Volny Ruch, а крім того ще шість інших осіб. Кажуть, що при ревізії знайдено множество анархістичних писем і друків.

„Прав. Вістн.“ оголосив слідуєче письмо царя Николая II. до гр. Шувалова: „Мій почивший в Бозі отець в нагороду ваших великих заслуг військових і високих здібностей іменував вас в 1885 р. послом при цїсарю німецьким і королю пруським в Берліні. Ваша довша як девятилітня служба дипломатична, оправдала під кожним взглядом покладане у вас довіря. Ви були вірним і щирим сповнителем того монарха і плекали дружні відносини, котрі сполучають Росію від довшого часу з її могучим сусідом, і котрі дали можливість перевести і удержати благодійні наслідки мира, так дорогої серцю мого незабутнього батька, як також нині і мені самому. Для добра мовї держави заіменувавши вас тепер на рівно важне становище варшавського ген.-Губернатора і начальника воєнної сили варшавського округу — хочу висказати вам мов щире признаня за великі услуги віддані престолови і вітчизні та висказую надію, що відповісте достойно вложеним на вас і тепер обовязкам що-до розвою і добра частини мовї держави, повіреної вашій управі.

З Німеччини доносять, що канцлер Гогенльоге зачинає вступати в слїди кн. Бісмарка в своїм поступованю політичнім. Він видав приказ, щоби всі піддані австрійські польської і чеської народности винесли ся з Прус до чотирнадцяти днів. Приказ сей відноситься не лиш до робітників, але й до приватних урядників, живючих серед ліпних відносин.

Сензаційні вісти надходять тепер з Болгарії. Під час коли давний революціоніст Цанков вернув на підставі загальної амнестії до Болгарії, арештовано там на приказ воєнного трибуналу Стамболова, ніби за то, що він стоїть в звязі з убійством бувшого міністра Белчева. N. fr. Presse доносить, що репрезентанти кількох держав заграпичних звернули увагу

болгарського правительства, що дальше переслідуване Стамболова може лиш принести шкоду Болгарії.

Новинки.

Львів дня 4 січня 1895.

— **Монети** по 20 кр. і 4 кр. можна вимінювати до кінця 1895 року у всіх касах і урядках. Від 1 січня 1896 р. каси не будуть уже приймати сих грошей.

— **Між добрими людьми** люди гинуть не раз з пужди. Вчора прийшла на львівську стацию ратункову стара жінка і просила, щоби єї конячого чоловіка завезли до шпиталю. Казала, що мешкає при ул. Торосевича. Тимчасом віз стациї ратункової не міг зайхати до старої шопи без вікон і без дверей на поли, де ті бідаки жили. В шопі лежав зарібник недалекої цегольни Мартин Магда. Жменя соломї була снігом прикрита, а на соломї лежав майже нагий чоловік, прикритий лише подертим сурдутом, та крутив ся в страшних судорогах. Студенти медицини винесли нещасного з шопи, занесли до воза та повезли до шпиталю, хоч Магда просив, аби позволили єму в тій буді померти, в котрій жив. Жінка Магда продала, що тільки мала, щоби хоторому чоловікови допомогти, відтак три дні благала людей о поміч, але люди хоч які добрі (бо хто має себе за злого чоловіка?), не журили ся, що там на поли в зимній шопі на соломї погигає нещасний зарібник.

— **Огні.** В Лисятичах стрийського повіта згоріла шопа Миколи Медведя. Була обезпечена на 400 зр., а коштувала 800 зр. — В Ковалівці буцацького повіта дня 11 грудня був огонь. Згоріли дїм, стайня і дві стодоли зі збіжжєм. Шкода необезпечена виносить звиш 10.000 зр. — Писали в Дїлі в Kurjer-і, що в Бутелці вижній турчанського повіта ексектор дав причину до огню. Тимчасом то не так було. Дня 19 грудня м. р. був в тїм селі ексектор Вербицький. В жиди Лемя Маєра мав він також забрати деякі річи. Маєр сховав шерину і подушки на подї коло комина, від котрого ті річи завияли ся і огонь вибух. Маєр погорів зовсім, має шкоди на звиш 500 зр.

— **Нещасні пригоди.** В ночі на 25 грудня м. р. на смерть загоріли в Самборі Осип Зибличевич, котрий мав 17 літ і був термінатором, і Іван Певідомий з Чукви, сторож 26 літний. Они спали в сутерегах реальности механіка Ко-

стшевського тай там їх смерть найшла. З ними спав ще термінатор Марьян Новицький, але що він прийшов аж над раном і то п'яний, то загорів лиш так, що можна було єго вилічати. Колись буде хвалити ся, що як би не вплив ся був, то би не жив. — В Гвіздци коломиїського пов. жила акушерка Каміля Билиньска замужна Яцик. Дня 20 грудня м. р. з неосторожности випала чарку карболової кислоти і зараз померла. — В Довгомостяках від чаду померло двоє дїтїй Івана і Теклі Маркевичів, двірських слуг. Одна дитина мала п'ятий рік, друга одн.

— **По далекій півночі.** З північних виправ, які суть доси в дорозі, або вже повернули, удала ся всего одна одинока, а до того така, про котру майже ніхто не знав крім інтересованих кругів. Виправа вирушила без ніякого розголосу в Празі, єї приготвлєня не стрігали ніяких трудностей, грошеві средства були такі малі, як ще при ніякій попередній виправі, а ціла виправа складала ся з одного одинокого молодого Американця. Як пишуть з Бостона, тревала виправа півтретя року, але принесла успіхи більші, як можна було надїяти ся. Франц Руссель, молодий Американець, окінчавши 1892 року університет в Айове, порішив зібрати ряд сучасних збірять далекої півночі і розслїдити їх способи житя, дальше постановив замешкати між найдальше на півночі-живучими Індіанцями і Ескімосами, приглянути ся їх щоденному житю, пізнати їх казки і віруваня і зібрати як можна найбільше етнольоґічного материялу. Се все мав він сам власними силами зробити, лише випросив собі поміч від Гудзонської компанії в тих місцях, де ся компанія має свої стациї. Компанія дійсно підпирала сьмілого подорожника. Зиму 1892 на 1893 рік перебув Руссель на цівнічно-західнім березі озера Вінніпег, щоби приготувити ся до своєї небезпечної діяльности виправами в їзді на снігових лижах, вивченем різних індіанських способів ловів, житем в таборі на найбільшій морозі і т. ин. Найблизшу весну і літо перебув він у форті Ме Леод і над озером Агабаска, переїхав відтак велике Певільницьке озеро і осїв в форті Рає, послїдній місцевості Гудзонської компанії положеній на північній кінці сего озера. Тут прожив він десять місяців і в тїм часі переїхав 2.200 англійських миль на снігових лижах, кількасот миль човном та розслїдив цілу охрестність озера на кількасот миль довкола. Єго жите було безкопечним рядом мук і недостатку і лише не багато людей зуміло би се перетерпіти. По найбільшій часті ходив він на лови з Індіанцями Дог Рїбами, найнизше стоячим племенем американських червоношкірців. На весні сего року їхав ся Руссель санками до ріки Макензіє, і їхав нею в долину сам один, доки не стрітив

ячіє на білій дорозі, але за хвилию єї стая розпливає ся в темноті і лечу дальше серед метели.

* * *

На весну наша армія війшла в мої околиці. Одного вечера стояли ми так біля села, що здавало ся, немов чує запах сїна на наших лузі. Я загадав постарати ся о відпуску на другий день, прибігти до села хоч на кілька годин, щоби стиснути мою любку.

Але на другий день випала битва тут на сій рівнині. Власне за тим узгірєм, на самім краю лівого крила, стояла наша бригада. Узгіре, простягаючи ся вздовж лінії, закривало перед нами битву.

Борба розпочала ся досьвіта і від сїї хвилі пушки раз по раз стрясали воздух похурим, уриваним риком. Здаєть ся, атакували Німці село, обсажене нашими на правім крилі і там ціле рано вела ся головна борба. Ми стояли цілий сей час без діла, але готові рушити кождої хвилі.

Вже було полудне, а день не стратив ще сьвіжости весняного поранку. Узгіре перед нами і рідкі берези на нїм, здавало ся, купались в вічнім блакитї неба — так само як нині. Але нині тихо і сумно.

Воєнний гамір більшів. На право від нас поступенно крішав трїск карабінового огня, приглушуючи навіть гук пушок. Очевидно наступав загальний напад. Нараз притїхла пальба. Здавало ся, що битва набирає віддиху. Казали, що бють ся на баїгети.

Вскорі потім відозвали ся труби, офіцери

з голими шаблями вїхали на фронт. Яксь дивна дрож перебігла мене нараз від віг до голови.

Поволи посунулись ми їд горбкови. За хвилию були ми на вершку. З сїї сторони узгіре незначно переходило в величезну рівнину, що тонула в лєнім сьвітлі маєвого сонця. Клуби диму котили ся по нїї лїниво, а перед нами далеко. Дим виглядав немов величезний сивий вал, з котрого що хвиля виїтав білий перетень і гук стрілу. Се неприятельскі батареї. На право від нас видко було величезну масу людей, нерухоми, витягнену в довгу, довгу лінію. Там середні колонни піхоти бороли ся в смертній борбі на баїгети.

Кров ударила мені до голови, я мимохїть стиснув в руці дєревецє списи. Напала мене страшна охота кинути ся без памяти в сїй дим і битву. Се тревало лише хвилию, бо зараз роздали ся голоси команди.

Я стиснув коня острогами, похилив спису і ми понесли ся мов вихор, а перед нами ішла філя червоних хоруговок і ряд довгих синявих кінців спис, кїдаючих на сонці сталевий полиск. Вітер свистав мені в ухах, я бачив лише сивий дим перед собою. Мені здавало ся, що ціла наша довга лінія се одно єство, що мов чуте обймає єї цілу від кінця до кінця і я чув, що ніяка сила не опре ся нам, розібємо, столочимо!... В тїм перед нами немов з землі виросла лава неприятельскої кінноти і гнала на нас з диким криком.

Ми наближали ся до себе з скоростію думки. Ще хвиля і вже з цілої маси неприятельских їздців бачу лише одного, що висунув

наперед довгу спису і так похилив ся на кони, що з за гриви видко лише дикі очі і чорну високу шапку.

Ми ударили на себе. Моя списа добре трафила і відкинула мене в зад, але я удержав ся в сїдлі. В млі ока побачив я високо над конем лице неприяльського вояка, окровавлене, страшне...

Лєгимо дальше. Неприятельска кіннота подала ся в одній хвилі під нашим ударом і з диким вереском розбігла ся по поли, як листє гонене осїнним вихром. Тепер бачимо перед собою відділи піхоти, що посїпно стають в чотирокутники.

Жєнемо. Нічого нас не здержить. Розібємо, столочимо! В рядах піхоти блиснули срібні дими, гукнули стріли. Се нічого. Перететимо крізь град куль, як ластівка через зливу і столочимо, зітремо на мак!... В тїм списа висунулась мені з руки, я почув, що паду з коня.

Дуже поволи почав я приходити до себе. Насамперед почув я холод на лиці і по цілій шкірі. Сей холод справляв мені пільгу, бо в середині палив мене огонь. Довкола було тихо і я знав, що вже ніч закрила поле, але мною заволодїла та знесила, що я не найшов досить енергїї, щоби отворити очі.

Раз видавало ся мені, що прийшла до мене Розалька і приложила мені до розпаленого чола своє молоде лице, сьвіже від холодного подуву вітру. Коли маяченє перейшло, став я моволити свою бідну голову! питаю, чи Розалька дізнає ся о мені і чи віднайде серед

Французського подорожника гр. де Сєнвіль, з котрим відбув подорож до устя ріки. Він переїхав човном 160 миль Макєнзієм, а від его устя ще дальших 100 миль морем поміж лєдівцї до острова Гершель-Айленд, чого перед ним ще ніхто не доказав. На острові і на близькій суші поробив зоологічні, ботанічні і етнологічні збірки і по двох місяцях дістав ся на американський корабель до ловлення китів „Жанету“, поплив на нїм на північ аж до краю Врангля, дїткнув два рази сибірського берега, де подоповнював свої збірки і повернув до Айове в початку листопада с. р.

— **Бурлак.** В коміріцї коло кругольнї при улиці Городецькій у Львові ч. 81 найшли неживого чоловіка, що вночі замерз. Був то старий зарібник Михайло Кубицький, що вже мав 70 літ. Він спав у тій коміріцї, не питаючись, чи вільно, бо на власну хату певно не міг заробити. Прикликали лікаря; той сказав, що Кубицький вже небіщик.

— **Дивна пригода лікаря.** З Будапешту подають часописи опис невичайної пригоди і речуть, що ся пригода правдива. Іменно в місцевім шпиталі т. зв. купецькїм був сими днями на столї операційнім молодий чоловік Александер Дайчман, котрому з черева добули лікаря ніж (лянецет) лікарський. Сей ніж дістав ся до черева Дайчмана в дивний спосіб. Тому два роки у Відні робили на нїм операцію. Розтинали ему тоді черево. Операція така може лиш тоді вдати ся, коли єї скоро зроблять і чимскорше рану зашиють. І справді лікаря зробили се, але один з них забув свій ніж в череві Дайчмана і там его зашив. По двох роках Дайчман почув, що носить щось непотрібне в собі, отже піддав ся знов операції. Ему виняли в небувалою сховку ніж і він знов приходить до здоровля.

— **Свої свої не пізнали.** В Варшаві жила собі панна Маріяна Сьвіткевичівна, котрій вже з літ вийшло, через що стратила надїю вийти за муж. Тодї їй прийшло на думку удавати судженого, коли не могла бути судженою. Обстригла собі коротко волосє, перебрала ся по мужески, назвала ся Мечиславом Навроцьким і — давай дурити дївчата. Дївчата, звістно, на женихів ласї, особливо ті, що радї би по дружєм поправити своє положєне. Панна Маріяна вмїла так вдатно ходити коло дївчат, рїжних слуг та склепових панночек, що ті зовсім не могли змїркувати, з ким мають дїло. А Мечислав Навроцький казав їм по черзї, що їх дуже любить та що буде їх брати. На задаток брав гроші, які тільки видавав. Легковірні дївчата давали свій зарібок судженому. Часом лучало ся, що пан Мечислав перебирав

побовища. Атже так близько були. Єї дотик повернув би менї силу в одній хвили.

Не знаю, як довго я так лежав безсилний, палений спрагою. Цїлковиту свідомість повернув менї холодний вогкий подув вітру.

Я отворив очі і поглянув в тиху зоряну ніч. Як раз в тій хвили сходив місяць червений, величезний. Він вилазив зпоза далекої хати, очевидночки збуреної, бо стирчали лишє кровки, як ребра кістяка. Менї здавало ся, що кістяк хати тоне в крові на тїм великаньскїм кровавім питї. Мною заволодїв якийсь невияснений перестрах і за хвплю я знов стратив свідомість.

Я обудив ся в військовім шпиталі вже далеко від тих околиць. Военна буря відкинула мене все дальше і дальше і вкінці відкинула так далеко, що про поворот не було вже й бєсїди.

Богато часу уплинуло від сеї хвилї, я бачив багато і пізнав багато, але жаль по утраченїм щастю лишив ся у мнї на все.

Нинї мимо буйної зелєни, окриваючої цілу околицю, мимо свїжого подуву весняного вітру і ясного сонця на погіднім небї — панує в тїй долині тихий сум, немов туга за чимсь, що не верне. Туга пливе в філях зеленого збіжжя, бродить в голубих морщинах річки, снує ся навіть в ясних промінях сонця.

ся за панну Маріяну і так его здібали ріжні судженї по улицях. Тодї він казав, що єсть аєнтом полїції і мусить перебирати ся. Дївчата обдурєні Сьвіткевичівною соромили ся відтак скажити єї в судї. Вкінці Сьвіткевичівну арештовано і слїдство виказало єї провину. Сими днями відбула ся в Варшаві розправа карна против неї. Сьвідки не зізнали нічого такого, за що можна би було обжаловану засудити і суд єї увільнив.

— **Вигранї.** При тягненю льосів кредитових головна виграна 150.000 зр. припала на с. 2558 ч. 61, — 30.000 зр. с. 3767 ч. 19, — 15.000 зр. с. 3421 ч. 48.

В с я ч и н а .

Правила здоровля. Товариство для плеканя здоровля в народї і піддержуваня способу ліченя ся без ліків в Галє уложило слїдуючи правила, котрих повинен придержувати ся кожний, хто хоче бути здоровий:

1) Не треба їсти, коли нема голоду, а за кожним їдженєм треба перечекати три години. Люди, що не працюють тяжко, нехай їдять лиш три рази на день. Дїти і особи, що ще ростуть, повинні їсти чотири або й пять разів на день. Страв і напїтків, о котрих хтось переконав ся, що они не виходять ему на пожиток, не треба споживати, а так само не треба їсти нестраних річїх, ласощів і страв зіпсованих. — Треба добре пережувати, бо добре пережуги і зі слиною змішану страву можна лекше стравити. Не треба їсти страв ані дуже горьких, ані дуже студених, лиш такі, що їх можна спокійно в ротї удержати, бо они так само теплі як людска кров. Страви треба змінити і їсти більше густого як рїдкого. — Не треба їсти свїжого спеченого хлїба або пляцків і старої вудженїни. Також треба вистерїгати ся дуже корінних і дуже солених страв. Перед самим їдженєм або зараз по їдженю не треба пити.

2) Не треба пити, коли не має ся спраги. Найліпшим напїтком єсть чиста вода з керниці а крім того: молоко, вар в овочїв, цитринова лімонада і т. д. Горївка, пиво і другї алкогольнї напїтки ослаблюють нирки.

3) Треба пильнувати того, щоби що дня дворувати, а коли дворованє буває трудне, то найліпше брати теплу кїлєстиру (22 до 24 степенїв Реомїра) але не брати ніяких средств на прочищенє, бо они всі ослаблюють тїло.

4) Рух єсть житєм; він помагє травити, приводить добрий обїг крові, збільшає обмін творив і скріпляє мускули. Для людей, що при своїм занятю мусять багато сидїти, єсть дуже добре ходити на прохїд, лазити по горах, гімнастикувати ся, пливати, совгати ся і т. д. Ходити треба жваво, а при тїм держати ся просто, груди подавати на перед і глибоко, але через нїє віддихати. Коли хто сильно загреє ся, нехай не сїдає на місце, де єсть продув.

5) Шкіра потребує старанного плеканя; в нїй суть мільони пор, дїрочок, котрими з тїла нашого виходять випари. Дятого добре єсть мити ся що дня на пілім тїлі теплою водою (18 до 22 степенїв Реомїра), а відтак добре натирати ся. По кожнім таким умитю треба або ходити, аж чоловік загреє ся, або положити ся до постелї і там огрїти ся. Крім того добре єсть часто купати ся і змінити білє. В рїцї не треба купати ся довше, як чверть години. Хто ходить до лазнї, повинен там змивати ся студеною водою (тушувати ся). Рот треба завсїгди рано перед обїдом і по вечерї полокати.

6) Тїло повинно достаточнє спочивати. Найліпшим спочинком єсть сон; але лиш спокійний і мїцний сон скріпляє. Треба завсїгди спати при отвертїм вікнї, але зважати на то, щоби не було продуву. При свїтлї не добре спати. Найліпше спить ся вночі, а треба лягати о 10 або 11 год. а вставати о 5 або 6. З студеними ногами не треба лягати спати, треба їх насамперед добре натерти, аж розгріють ся, або мочити у теплій водї. Не треба дуже вкривати ся.

7) Віддихати треба спокійно а глибоко; здоровий віддих повинен їти носом а не ротом. Воздух повинен бути здоровий і чистий, без пороку і диму.

8) Одїж повинна бути відповідна до погоди, тепла але не занадто, ноги треба завсїгди тепло держати, але голови і шиї не завивати, нехай будуть о скілько можна відкриті.

Господарство, промисл і торговля.

— **Полекші при поборї соли для худоби.** Вістник закоїв державних помїстив розпорядженє Міністерства скарбу, котрим признає ся новї полекші при поборї соли для худоби. Автономїчним або господарским інституціям буде Міністерство скарбу видавати концесїї на устроюванє концесїонованих складів соли для худоби, а крім того одержать ті корпорації право відступати устроюванє і веденє таких складів третім особам, особливо купцям. В тих складах будуть могли сїльскї господарі дотичних округів побирати кожного часу в припадаючого на кожного з них річного контїненту соли довільнї скількості частями. Позаяк дуть як найлекші, то й господарі будуть завсїгда могли набувати сіль по можливо найнижкошті перевозу вгаданї соли до складів бушїї цїні. Також ті громади і самостїйні обшари двірскї, де не буде осїбних складів, одержать між иншими таку полекшу, що будуть могли від тепер побирати припадаючу на своїх господарів скількїсть соли коли небудь в році. Однак давна постанова, що цілу скількїсть соли треба замовити і взяти відразу, полишав ся і на дальше правосильною, а то дятого, бо велїзницї зможуть давати при перевозї знижки тарифовї лишє при більших транспортах.

Т Е Л Е Г Р А М И .

Арко 4 сїчня. Найдост. Архієп. Альбрехт перестудив ся легко підчас перенесєня мощий короля Неаполю до церкви св. Анни. Стан недуги не єсть небезпечний. Похорон відбув ся при величезнім здвизї народу.

Реджіо (в Калябрії) 4 сїчня. Вчєра рано межї другою а трєтою годиною дало ся тут почути сильне, фильовате землетрясенє. Перепудженї мешканці повибїгали на улицї; другий раз затрясла ся земля так само о 9 год. 36 мїнут. Також і в Міляццо трясла ся земля а серед людей настав переполох.

Мєсіна 4 сїчня. Сильне землетрясенє дало ся тут почути кїлька разів. В мїстї настав страшєний переполох.

Льондон 4 сїчня. Бюро Райтера доносить з Йокагами, що япаньстий мїкадо надав нїмєцкому цїсарєви найвисшїй ордер япаньскїй, велику лєнту ордєра хризантемум (цвїтки з того рода, що наш ромен або румянок).

Букарєшт 4 сїчня. Міністер просвїти Йонєско став ся жертвою брутальної напасти. Якийсь Драгієско, котрий перепав вже третїй раз при конкурсі на профєсуру при ліцею, розпочав з міністром пристрастну суперечку, а відтак вдарив его з заду по голові. Кажуть, що Драгієско єсть несповна розуму. Слїдство розведєно.

— **У Львові** виходять ті літературнї часописи і вістники: **Зоря**, ілюстрованє письмо літературно-науковє, 72 аркушїв друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академічна ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстрованє письмо для науки і забави руских дїтїй і молодежи; 36 аркушїв друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецького ч. 26. — **Правда**, місячник полїтики, науки і письменства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник літератури історїї і фольклору; 60 аркушїв друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

За редакцїю відповідає Адам Крєховєцький.

І Н С Е Р А Т И.

Ц. к. уприв. рафінерія спиритусу,
фабрика руму, лікерів і оцту

Юлія Міколяша Наслідників

Яков Шпрехер і Спілка

поручає найлучші розоліси, лікери, славні горівки польські, стару старку, руми краєві і заграничні, коняк, сливовицю і т. д.

Одинока фабрика в краю, що вирабляє спиритус без запаху і **алькоголь абсолютний** 100/100 до цілий лічничих. 95

Склади для міста Львова:

ул. Коперніка ч. 9., в торгівлі Вп. Е. Рідля
площа Маріяцка і в головнім складі вод мінеральних улица Кароля Людвика ч. 29.

Бюро оголошень і дневників

приймає

О Г О Л О Ш Е Н Я

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні урядженя для стаен і обор.

На жаданє висилаємо катальоги.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файгель

у ЛЬВОВІ, улица Коперніка число 21.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

Знамениту ароматичну

Гербату

поручає від 1.40 до 5 зр. за
 $\frac{1}{2}$ кгрм. 97

Спеціальний склад гербат

АДОЛЬФ ЗІНГЕР

Львів, Сикстуска ч. 17.

Посилки від 5 кгрм. franco.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Газету Львівської“ приймає лиш „Бюро Дневників“ **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходиться Експедиція місцева тих газет.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водогягів, як також рури лянні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматура.

Заступники для Галичини і Буковини

Л Ъ В І В ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє висилає ся катальоги.